

ikke ville afvise en folkeafstemning. Dermed sender man jo i virkeligheden et signal ud om, at det måske var en meget god idé.

Så jeg vil gerne spørge Venstres ordfører – som jo hidtil har sagt: Det afviser vi – om det stadig væk er Venstres holdning at være imod en folkeafstemning om Tyrkiets optagelse, og om fru Charlotte Antonsen kan sige ja til, at hvis det bliver et Folketing, hun sidder i, vil hun som Venstres ordfører gå imod en folkeafstemning om Tyrkiets optagelse, som jo først kan blive et spørgsmål, når Tyrkiet lever op til de krav, der bliver stillet til Tyrkiet.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg tror ikke, som fru Holmsgaard lægger op til, at der er uenighed mellem Venstre og Konservative i det her spørgsmål – og heller ikke med regeringen for den sags skyld.

Det, der er realiteten, når vi taler optagelse af Tyrkiet, er, at det vil tage mange år, og først den dag, Tyrkiet lever op til de krav, der er for at komme ind i EU, kan vi tage stilling til, om man skal gennemføre en folkeafstemning.

Så vil jeg også gerne sige, som jeg har sagt det til flere ordførere, at der jo ikke er nogen tradition for det, og vi har jo ikke i Venstre hidtil ønsket folkeafstemninger, og jeg har måske også svært ved at forestille mig, at vi kommer i den situation, men jeg kan bare ikke i dag afsvære mig muligheden, fordi det faktisk ikke er mig, der skal træffe beslutningen, men et kommende Folketing.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Antonsen. Så er det hr. Svend Auken som ordfører.

Svend Auken (S):

Det er et usædvanligt forslag, vi her behandler, nemlig at Folketinget i et og alt skal skrive under på en meget lang resolution, som en anden parlamentarisk forsamling har vedtaget. Det er der ingen fortilfælde for, og jeg tror også, det vil være meget uheldige fortilfælde, hvis vi på den måde skulle have taget stilling til andre parlamenters beslutninger. Hvad med alle de andre vedtagelser, de har? Der er jo nogle af dem, vi er uenige i. Skal vi så erklære, at vi er uenige i dem? Og skal vi så tilslutte os dem, vi er enige i på andre punkter?

Så det er et meget usædvanligt forslag, og jeg vil som udenrigsministeren ikke mene, at det er en praksis, vi skal slå ind på i Danmark: at overtage andre parlamenters formuleringer rub og stub.

Når det er sagt, må jeg for mit eget vedkommende sige, at jeg er enig i det meste af det, der står i den pågældende vedtagelse. Det er forslagsstillerne derimod ikke, hvilket gør det endnu mere ejendommeligt. Forslagsstillerne siger nemlig:

»Det skal understreges, at forslagsstillerne ikke er enige i alle betragtninger, som fremkommer i Europa-Parlamentets beslutning. Blandt andet deler forslagsstillerne ikke visionen om at se Tyrkiet som medlem af EU.«

Jamen det er jo det, hele vedtagelsen handler om. I sin konklusion efter alle disse betragtninger, hvor der er en masse kritiske bemærkninger – og med rette – til Tyrkiet, opsummerer man i en lang række konklusioner, og den første konklusion, man har, er: »... understreger, at tættere forbindelser mellem Tyrkiet og Den Europæiske Union er af afgørende betydning for EU, Tyrkiet og den bredere region«. Derefter roser man Tyrkiet for deres lovgivning på en række områder, og så kommer igen alle de kritiske punkter.

Det er jo præcis den holdning, vi i flertallet har indtaget. Vi deler visionen om Tyrkiets medlemskab, fordi det har en række positive konsekvenser ikke mindst i forholdet mellem den kristne og den muslimske verden og som brobygger mellem Europa og en urolig region, nemlig Mellemøsten, og mange, mange andre argumenter, men vi har også en lang række bekymringer, og det er jo præcis det, der står i den her vedtagelse.

Men det er jo ikke det, Dansk Folkeparti mener. Dansk Folkeparti har jo for længst gjort op med den vision, har for længst sagt, at de under ingen forhold, uanset hvad der sker i Tyrkiet, ønsker Tyrkiet som medlem, alene af den grund, at tyrkerne overvejende er muslimer. Man har det jo i Dansk Folkeparti med muslimer, som Store Claus havde det med degnene. Så det vil man under ingen omstændigheder.

Det vil sige, at man vil have resten af Folketinget til at sige ja til en resolution, som forslagsstillerne selv er uenige i. Jeg finder det højst ejendommeligt og et bizart grundlag at tage en diskussion om tyrkisk medlemskab på.